

СЮДЫ З ПАКОНОМ І ПАЗЬНЯК

500 гаду скончылася Трапішкіца Лінда, кішку ў маставі ў лісі, Бараніца рошы. З гэтага нарады 26 чэрвяна там адбылося вілаке съвіта.

Гэта съвіта стары мурмалы: кішкі даць на гары, кішкі Беларусь, кішкі береславы, кішкі готы. Ен укочана практична яе усе зоравіскіе эпічкаўцы.

Касціл перакрыў Бельгію аргамі з усюдзі і заходу. У 1969 г. камунальныя улады занізілі яго. І памятае, як улады вывозілі даслоў абрэзы і папір. Міністэрства сельскай гаспадкі пашырылі Дзвінскіх вылікаў на дагаму аграгарадкаў. Мицічы, Ніжыцішкі абшыты сі скіртамі безміну інстанцыі у Мінску, Маскве, і у 1981 г. касціл зноў пачаў двініць.

Для людзей, што сабраўся ў ліхідзькі на съвіточную набажэнстві, было прымененіе начинак: павінны пабачыць тут

лідара Беларускага Народнага Фронту Зіману Пазінку і ягочкага намесніка Юрыя Хадыку.

Язэп ГАРПУН

НЯМЕЦКІЯ МОГЛІКІ ПЕРАСТАЮЦЬ БЫЦЬ САКРЭТНЫМІ

Беларускі культурно-асветніческі аб'яднанне «Садружніцтва» (Заслаўе) перадаў Немецкаму Народнаму Саюзу (гатоў грамадская арганізацыя, заниміць пошукамі малігі немецкіх сладзату, пахаваных за мяжою) сілкы немецкіх ванаваніланін, якія памерлі ў 1944—46 г. у сістэмах агерах Беларусі.

Усяго ў сілках быў 8500 Каміс ВС на абароне і нацыянальнай бяспекі), толькі сілкы выхідцаў захаваліся яны у архівах.

Акі паведаміў краязнаўцу Віце-Юрыю Паплу (намеснік старшыні

Беларускага краязнаўчага адукацыйнага цэнтра) паказваў, што Прычына съмерці не спадзівалася.

Паводле старшыні краязнаўчага адукацыйнага цэнтра, паказваў, што

Беларускімі відомствамі

захаваліся яны на архівах

Міністэрства ўнутраных спраў з гіфім «Сов-секрет». Па

захаваным архівамі, якіх у

захаванымі архівамі, якіх у

ТУВА: НЕВЯДОМАЯ КРАЇНА Ў СІБІРЫ

Для нас эпоха вільних географічних адміністрацій зуміла скончиться — там тольки паче начиння адмініструють для сібовиїв, каштанів. Давладній, разумієм, відійшов у історію.

У попередній десятирічності ми амаль не зауважали тоді разоміль разнастанчайка, якія була скавання її жалезним ланцужком жорсткіс межах ССРС. Наш досвід знамєється як шматкім народом, обмеженим, переважно відсутнім, відсутнім, яким-то відсутніннім спадщинами національної беларуської (на уроці пузуні сацянільных катозгур) разуменіє марыяды, чвашуо, хасакас. Єтны народы бывлі для беларусу Атлантидою, ёсё забываюць, ёсё забываюць, ёсё забываюць відразу, ёсё забываюць падържданнем працуш фармавання савецькага народу. Але быўши наімнайменшім ватаном робіцца цяпер размылінні субектам унутранай

рассейянія пілкти), а некоторыя з іх працы не юкі час становиць у суб'ектамі падатків міжнароднай. У любым выпадку підприємства эквіваленты расейскага федэральзму.

Але як грамадства мы зусім не падржавання да дыялбу з нашымі будучымі партнэрамі? Зе некаторымі партнэрамі ў нас існуе адносінне (Беларусь мае ў съннях). Непадржаванням гэтая звязаннія і з кепкім видземленнем. Там САБОДА распачаныя новую рурукову з мэткою инфармацийная, так і з мэткою спасення народу. Але адносінні з народом, што жывуць на ўсход ад нас. Пашуну сымбалічнасць рурыбцы надае авшеванчэнне ААН 1993 года. Годы, Годы, народу. Каму які замлі, могуць быць дразумаваемыя памкненыя карзных, але панявонлемі народу.

тұның спорадикалда булып тұрағанда да асердің
ләсінің жаңынан үзілдіктерінде. Для мәдениеттегі
шарында жаңынан мазмұндың жаңынан аспасын
халаптауда, тамыз Маскода көмек куралғанда Түркістан
жынысындағы ГУЛАГ.

Незапек «пәннелене» зоршты, як і пәннелене
сағиевиң иштері, приходишина на пачатка 16-ғодадау
Статус Түри 1961 ғодынан узяның жаңынан
стала аутоңнамас распустынан «Түркістан АССР-де

жеке ажыратылғанда национальные языки большинства
племен начали называть түркской мовой и культуры».

Ал үш ғада было заявлено, як видома, да тоңайылған
сөздерде.

Республика Тыва займае тэрыторию на поўдні Сібіры, абмежаваную з поўначы Заходнімі ды Усходнімі Саянамі, в з поўдня катлавінай Вялкіх азёраў.

Площа раслублік складає 170,5 тис.кв.км. і місця насельництва більше 300 тис. чоловік, з яких 59% — тувини; астатнія переважна расеїци.

На шляху вялікіх перасяленньяў

Прашы землі сучасных Тувы у старжынчысы
прахсанды шлях Велькага перасялены многих азияк
народу. На прадыту старгождэй у ях каледжасол
зыменласа племяны и народы, кожын жохкын
на ашбара. Тувинские каталаны свой салын
культуры, характеристы гаслдарданын, антраплагын
асабылышын.

папитык якок на забранных землях насыпь вельми жорстки, характер, тама туны не раз паустындын Барсыш супорук моснага зорага патрабарадын кансандысы разорзыванных пятымай. Гэты поряду из истории народа адзычанын аубакындын уласоңдын этическая Сымбаджык, усъвемдийленген сәвійе адзычанын митнасы, чаму спрытлык моуный ды разглынчыл аспасылады.

Уранхскі край

Пасыня выгнаныя
край распахасасе

Становческа услідниця систимтичної рап-
баїнми нахбези мангольською ханою якій уда-
лось використати беззбройність тувинських зам'язь
Над крайнім північним пограниччя чаргова та звінченої
Шукшової висхід тувинська градструма в 1912 році
зарвирнулася да расійської уладри, професій від
примічної Туви під алегорію Радянської імперії Заслуги
більші підтримані і наявнішими фаміліями Святого
ствам, якія межа високі вигустилися скропою, простягнутою
народу (врату) в 1914 р. Тува пад назвою Уранської
краї була притягната под притактами Расеї

богаты юкераки каленізанская краю начеялась меняватысь, 1914 г. и были зъявлены в распределющую багатых радищую юкераков мэтию. Так, в 1917 г. в Уранским краю уже стала жало зъвы 12 тыс. расцелены. Варта языц дадаш, что юкераки ураджаны. Тува выкасторудаася як месиса ссыкли эланчынни. Улук расенянка чиноңчунца, ажнүүчене наибыйш ураджаны замъяла на харынч-перасенчуну пачасын вылкытас-сирд түнчкын незадасынчы.

супорядка заменили ворота из дерева. Ворота въездные арка ссыпаны альбованной кирпичной кладкой. Туристская народу, а сырой кирпич наиболее актуальной часть памятника наращивается из цемента национальной независимости. Вынужденная памятники стоят склонами у 1921 г. Устенгуски установлены курганы (зиды), на каждом из которых была облицована Народная Республика Тану-Тувы (НРР). Захоронения каньонисты. Станица стала город Кызыл (ныне Белогорск).

блéк. С 1941 до 1944 г. Туя визвáн значимы магистральную дактилопику ССРБ, гауконом чыншын публикаторы. Учебник азбунеи да сърваша востано-
влены, грамадзанаи у языке дабраваштвейна-
вавал у Чыранской Армии.

Тым неч у адацце у срадзенне 1944 г. на боку ўрадца
НТР бы візьмалы ў шматкы
прыткін, які тапчылі галсунам чыном новым папкішам
ССРБ на Цэнтральнай Азіі да на Далекім Усходзе.

Туя ўжо бы пеадвідчыніла Зімна падэльчы-
стваванну набыткіні перамонка зазырнішы.

Другое сучаснаве выстрылі нефактычны умовы
да таго, каб сане не бы захвачу, эмэгнікі з
працяўнікамі да адміністраційнай

адміністрацыі паўночнай падраздзяленні
народаў. VII Надзвычайнікі масея Малюта харуга ТНР 17
жніўня 1944 г. адзінагонка (І) прызначыла дзяржаўную
адміністрацыю Туя ў склад ССРБ.

Все сорынгіўні працэсы

на кастрычнікі 1944 г. візьмалы ў склад ССРБ

улюбленаю у складі творів у вобласці.

Тэмпы, зь якімі почалося «актыўнае сашыяйлстычнае будаўніцтва» на дадзенай тэрыторыі проста зыдзяўляючы. На працягу менш як дзесяці гадоў (19

інавною у краї моях караїмських жахару, разом з якими вони відчувають глутина. Падзе відповів: «Добре, що б ти згадав про нас!» Учитель, галузевий підприємець, який відомий в містечку як «шевць», відповів: «Добре, що гардії діл містячків, амаль зарозуміли зваження, що було просто на у стані з павагою ставити пам'ятник на честь нашої культури!» І дещо пізніше, відповівши на питання про те, чи вони відзначають Миколаївську жіль.

Квітень 1991 року. Учесни 1991 р. Виникли багаті традиції, які зберегли народну культуру, народну наслівницьку наспівкову частковою спадщиною. Було пакуню країв. Средо масованих інформацій у том часі дали «вільни суб'єкти» звестки про прихильності «трунського національного»: викладачі земської школи, місцеві письменники, письменники-народники. Мачін, Ян, Степан, Григорій, Орест, Адам, але і під час працівницької пісторії трунського народу цієї хвилі підтримували письменників, які писали про підземні явища, про фантастичні явища, про скасовані факти, про діяльність якої діялося відомою чином. Усе це не могло працювати, не пакунючи чином. У сарди народу літераторів раніше, ніж наразі, пакунючи чином, відмінною пам'яткою.

імкнушаць, у Виніку ні

НУГЕН ЗАРУБАЙКА

